

VONNIS

nummer :

datum : 23 mei 2005

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.96.24-03

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:

TEGEN :

zonder beroep
geboren te   op
wonende te
Belg

BETICHT VAN:

te

van 22 oktober 1999 tot minstens 20 februari 2000,

A. Bij inbreuk op de artikelen 74 lid 1 en 82 van de gemeentelijke bouw- en woningverordening, goedgekeurd door de gemeenteraad van   op 11 september 1984, en door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 26 maart 1986 (BS 21.05.1986), strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 60, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (de artikelen 60, 66, 68, 69 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (BS 08.06.1999), als eigenaar van

het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van 77 m²
eigendomakte verleden op 22 oktober 1999,

het goed niet in gezonde en veilige toestand te hebben gebracht of bewaard van 22 oktober 1999 tot en met 30 april 2000, namelijk door hoger genoemd pand in een staat van bouwvalligheid of in een onhygiënische toestand te hebben gebracht en/of gelaten, welk een gevaar uitmaken voor de volksgezondheid of de veiligheid van de bevolking;

- B. Bij inbreuk op de artikelen 74 lid 1 en 82 van de gemeentelijke bouw- en woningverordening, goedgekeurd door de gemeenteraad van op 11 september 1984, en door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 26 maart 1986 (BS 21.05.1986), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (BS 08.06.1999), als eigenaar van

het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van 77 m²
eigendomakte verleden op 22 oktober 1999,

het goed niet in gezonde en veilige toestand te hebben gebracht of bewaard vanaf 1 mei 2000 tot 20 februari 2004, namelijk door hoger genoemd pand in een staat van bouwvalligheid of in een onhygiënische toestand te hebben gebracht en/of gelaten, welk een gevaar uitmaken voor de volksgezondheid of de veiligheid van de bevolking;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagden door de hewaarder der Hvnotheken kantoor te dd. 01.03.2005

oOoOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door hemzelf;

De rechtbank verwijst naar de objectieve gegevens in het straf dossier waaruit blijkt dat het pand, eigendom van beklagde, zich in verwaarloosde toestand bevond. Dit blijkt tevens uit het technisch verslag (st. 30-33). De rechtbank acht de feiten lastens beklagde bewezen.

Ter zitting blijkt dat beklagde ernstige inspanningen leverde om te voldoen aan de herstellvordering. Er worden foto's bijgebracht waaruit blijkt dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

Strafmaat :

In het belang van een goede ruimtelijke ordening en de veiligheid van omwonenden, dienen de opgelegde maatregelen strikt te worden nageleefd. Evenwel houdt de rechtbank rekening met de inspanningen die beklaagde leverde om het herstel te realiseren en met de aangevoerde omstandigheden en elementen ter zitting.

Beklaagde heeft een blanco strafregister zodat het past de uitspraak van de veroordeling op te schorten voor drie jaar. Aangezien beklaagde met deze maatregel heeft ingestemd.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, en bij toepassing van de artikelen 1, 3, 5, 6 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de artikelen 1 en 3 van de wet van 10 februari 1994, gewijzigd door de wet van 22 maart 1999.

Rechtdoende op tegenspraak

Gelast de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling, ten voordele van beklaagde voor een termijn van **drie jaar**, vanaf heden.

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende **179,73 EUR** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het KB van 11/12/2001, tot een vergoeding van 25 EUR.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op **drieëntwintig mei tweeduizend en vijf.**

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
adjunct - griffier.